

Zadruhé Soud podpořil tvrzení Rady, že se jednalo o obecnou potřebu zachování důvěrnosti právních stanovisek v legislativních záležitostech. O tento případ se jednalo, jelikož zaprvé zpřístupnění dokumentů takového typu by mohlo vyvolat pochybnosti, pokud jde o právoplatnost daných právních předpisů, a zadruhé zachování nezávislosti stanovisek právních služeb Rady může představovat zájem, který stojí za to, aby byl chráněn. Na základě toho Soud prvního stupně rozhodl, že Rada nepochybně ve svém rozhodnutí, kterým odepřela přístup k právním stanoviskům na základě výjimky uvedené ve druhém pododstavci čl. 4 odst. 2 nařízení otevřenosti.

Z pohledu švédské vlády je tento závěr neslučitelný s povinností posoudit otázku zpřístupnění s ohledem na obsah konkrétního dokumentu. Toto rozhodnutí Soudu tudíž porušuje právo Společenství.

(¹) Úř. věst. C 112, 10.05.03, s. 38.

(²) Úř. věst. L 145, 31.05.2001, s. 43.

Opravný prostředek podaný dne 9. února 2005 Mauriziem Turcem proti rozsudku vydanému dne 23. listopadu 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (pátým senátem) ve věci T-84/03 Maurizio Turco, podporovaný Finskou republikou, Dánským královstvím a Švédským královstvím proti Radě Evropské unie, podporované Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku a Komisí Evropských společenství.

(Věc C-52/05 P)

(2005/C 106/28)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 9. února 2005 opravný prostředek podaný Mauriziem Turcem,

s bydlištěm v Pulsanu (Itálie), zastoupeným O. W. Brouwerem a C. E. Schillemansem, advokáty, proti rozsudku vydanému dne 23. listopadu 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (pátým senátem) ve věci T-84/03 (¹) Maurizio Turco, podporovaný Finskou republikou, Dánským královstvím a Švédským královstvím proti Radě Evropské unie, podporované Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku a Komisí Evropských společenství.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. listopadu 2004, kterým Soud

a) zamítnul žalobu podanou navrhovatelem v rozsahu, ve kterém se týká přístupu k dokumentu č. 9077/02, který obsahuje stanovisko právních služeb Rady týkající se návrhu směrnice Rady zavádějícího minimální pravidla pro přijetí žadatelů o azyl ve členských státech,

b) uložil jednu polovinu náhrady nákladů řízení navrhovateli a jednu polovinu Radě;

— pokud to je nezbytné, vrátil věc Soudu prvního stupně k vydání nového rozhodnutí;

— uložil Radě náhradu nákladů, včetně nákladů vzniklých případným vedlejším účastníkům.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel tvrdí, že rozhodnutí Soudu prvního stupně obsahuje právní pochybení pokud jde o výklad a uplatnění čl. 4 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 (²) o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise („nařízení“).

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty, kterých se navrhovatel dovolává, jsou ty, že Soud v projednávané věci:

i) nesprávně vyložil a uplatnil pojem „právní poradenství“ obsažený v čl. 4 odst. 2 nařízení;

ii) nesprávně kvalifikoval právní stanovisko jako „právní poradenství“ ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení a jednal v rozporu s rozsahem a obsahem čl. 4 odst. 2 a čl. 4 odst. 3 a se smyslem a vnitřním uspořádáním nařízení;

- iii) nesprávně vyložil a uplatnil zásadu (zakládající judikaturu Společenství) poskytnutí co nejširšího přístupu k dokumentům v držení orgánů Společenství a že výjimky z uplatňování této zásady by se měly stanovit co nejpřísněji;
- iv) nesprávně vyložil a nesprávně uplatnil zásadu (zakládající judikaturu Společenství) posuzovat zpřístupnění dokumentů samostatně na základě jednotlivých případů;
- v) nesprávně vyložil a nesprávně uplatnil koncept „převažujícího veřejného zájmu“ a dopustil se právního pochybení tím, že přenesl v tomto smyslu důkazní břemeno na navrhovatele;
- vi) porušil zásadu práva Společenství, podle které je právní řád Společenství založen na zákonnosti; a
- vii) neposkytl dostatečné odůvodnění a nezodpověděl na konkrétní argumenty předložené navrhovatelem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 10.05.03, s. 38.

⁽²⁾ Úř. věst. L 145, 31.05.2001, s. 43.

Žaloba podaná dne 11. února 2005 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství

(Věc C-69/05)

(2005/C 106/29)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 11. února 2005 žaloba směřující proti Lucemburskému velkovévodství podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Florence Clotuche-Duvieusart a Agnieszkou Stobiecka-Kuik, jako zmocněnkyněmi, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Lucemburské velkovévodství tím, že do 1. července 2001, a nejpozději do 30. června 2002 nepředložilo výroční zprávy o všech režimech státních podpor existujících během let 2000 a 2001 v odvětví zemědělství, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 88 odst. 1 Smlouvy o ES a z článku 21 nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽¹⁾ (nyní článek 88 Smlouvy o ES) tak, jak byly provedeny pokyny o státních podporách v odvětví zemědělství (2000/C/28/02);
2. uložil Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Článek 21 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (nyní článek 88 Smlouvy o ES) stanoví, že „členské státy předloží Komisi výroční zprávy o všech existujících režimech podpory, které nepodléhají žádné zvláštní oznamovací povinnosti podmíněným rozhodnutím [...]“. Předkládání těchto zpráv v odvětví zemědělství je upraveno „Pokyny o státních podporách v odvětví zemědělství“ (2000/C/28/02), které upřesňují, že „jednoduchá zpráva o všech režimech podpory v odvětví zemědělství v dotčeném členském státě musí být poprvé Komisi předložena do 1. července 2001, a následně nejpozději do 30. června každého roku.“ (neoficiální překlad). Závazný charakter pokynů v oblasti státních podpor, které byly přijaty členským státem jako vhodná opatření, byl potvrzen judikaturou Soudního dvora. Pokyny o státních podporách v odvětví zemědělství byly Lucemburským velkovévodstvím přijaty, neboť Lucemburské velkovévodství nikdy písemně neoznámilo, že zpochybňuje vhodná opatření obsažená v těchto pokynech. V důsledku toho Lucemburské velkovévodství nesplnilo své povinnosti tím, že nepředložilo předmětné zprávy za rok 2000 ani za rok 2001.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1

Opravný prostředek podaný dne 16. února 2005 (fax/email ze dne 11. února 2005) Spolkovou republikou Německo proti rozsudku vydanému dne 1. prosince 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým rozšířeným senátem) ve věci T-27/02, Kronofrance S.A. v. Komise Evropských společenství, podporovaná Glunz AG a OSB Deutschland GmbH

(Věc C-75/05 P)

(2005/C 106/30)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen 16. února 2005 (fax/email ze dne 11. února 2005) opravný prostředek podaný Spolkovou republikou Německo, zastoupenou ministerským radou Wolfem-Dieterem Plessingem a vládním radou z.A. Clarissou Schulze-Bahr, Spolkové ministerstvo financí, Wilhelmstraße 97, D-11016 Berlín, jakož i Dr. Marcem Núñez Millerem, advokátem, Latham & Watkins, Warburgstraße 50, D-20354 Hamburk, proti rozsudku vydanému dne 1. prosince 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým rozšířeným senátem) ve věci T-27/02, Kronofrance S.A. proti Komisi Evropských společenství, podporované Glunz AG a OSB Deutschland GmbH.